

Genstand for hurtig Behandling af Regeringen, men nogen Tid vil der dog medgaa til et saa omfattende Lovarbejde, til Overvejelserne og til den nøjere Udregning, saa vidt det er gørligt, af de økonomiske Følger, et saadant Lovforslag vil have, og hertil vil komme den Behandling, Lovforslaget bliver Genstand for i Rigsdagen, ligesom det ogsaa maa staa hen, om det overhovedet bliver vedtaget i Rigsdagen. Derfor vil det ikke i Øjeblikket være Tidspunktet til at foreslaa en Revision af denne Lov, som staar i Forbindelse med den omtalte Reform. Ministeriet foreslaar, at Fristen sættes til 1. Januar 1915, hvorved dog udtrykkelig maa bemærkes, at denne Forlængelse ikke vil afholde Ministeriet fra at foreslaa en Revision forinden, dersom enten de nævnte Hensyn, der tale imod, at det sker forinden, ikke længere ere til Stede, eller dersom det skulde vise sig paatrængende nødvendigt at foretage Forandring. Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette lille Lovforslag til Tingets Velvillie.

Det sidste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er af samme Art som det foregaaende. Det gaar ud paa, at den i Lov Nr. 32 af 5. Marts 1909 om Nedsættelse af en Lenskommission m. m. fastsatte Frist, inden hvilken den i Henhold til Loven nedsatte Kommission skulde have tilendebragt sine Hverv, forlænges til 31. Marts 1913. Fristen var i Loven sat til 1. Januar 1912, men paa dette Tidspunkt kan Kommissionen ikke have fuldendt sit Arbejde, derfor foreslaas Fristen udsat til det nys nævnte Tidspunkt, til hvilken Tid Kommissionen formener at kunne faa sin Betænkning færdig og trykt. Aarsagen til, at denne Forlængelse maa søges, og at Arbejdet ikke er blevet fuldført inden det fastsatte Tidspunkt, ligger væsentligt i, at man har afventet Betænkning fra Fæstekommissionen, som man først for nylig har faaet, idet man har ment, at det var nødvendigt, at denne Betænkning forelaa, forinden man kunde tage fat paa visse Sider af den Opgave, der paahvilede Kommissionen. Dernæst har der fundet et Formandskifte Sted, medens Kommissionen har siddet, idet den først udnævnte Formand, nuværende Overpræsident Jonquières, paa et Tidspunkt bad sig fritagen for Hvervet, idet han havde paataget sig det for Danmark saa ærefulde Hverv som Formand for Renkommissionen i Striden mellem Sverige og Norge. Overpræsidenten blev saa fritagen for Hvervet, og i

hans Sted blev udnævnt Stiftamtmand Brun.

Med disse Udtalelser tillader jeg mig at anbefale disse 3 Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte. Jeg giver derefter Ordet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet for at fremsætte de anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det Lovforslag om Menighedsraad, som jeg i Dag skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er i Hovedsagen det samme som det Forslag, der i afvigte Rigsdagssamling blev vedtaget i Folketinget og oversendt til det høje Landsting. Ministeriet har ment, det vilde være rimeligt at forelægge Lovforslaget i den Form, hvori det i sidste Samling blev vedtaget i Folketinget, idet det senere nedsatte Fællesudvalg ikke naaede til Enighed om Lovforslaget.

Jeg skal tillade mig at oplyse, at Ministeriet har haft Lejlighed til at indhente de kirkelige Tilsynsmænds, Biskoppernes, Erklæring overfor Lovforslaget, navnlig af Hensyn til 3—4 nye Paragraffer, der ere tilføjede Lovforslaget, som det forelaa i Fjor. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der som Bilag givet et Aftryk af samtlige 7 Biskoppers Udtalelser om Sagen. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse ganske kort referere Hovedindholdet af disse Skrivelser fra Biskopperne, og jeg skal først nævne, hvad de 7 Kirkens Tilsynsmænd have udtalt om den Del af Lovforslaget, der er enslydende med det, der i Fjor blev vedtaget i Folketinget. Ja, der er egentlig Udtalelser fra 8 Biskopper, skønt Landet som bekendt kun har 7, idet Stiftsprovst Paulli som vikarierende Biskop over Sjællands Stift har haft Lejlighed til at udtale sig i Oktober, men Ministeriet har fundet sig foranlediget til ogsaa at høre den senere udnævnte Biskop over Sjællands Stift, Ostenfeld. Stiftsprovst Paulli udtaler som vikarierende Biskop, at han har den Opfattelse, at hverken Præsterne eller Kirkefolket ønsker denne Menighedsraadslov, og derfor finder han ikke, at der er Anledning til at anbefale Lovforslaget. Derimod maa jeg oplyse, at den nuværende Sjællands Biskop ser noget anderledes paa Sagen, idet han i Hovedsagen kan anbefale Forslaget, som det foreligger her, og udtaler: „Der tiltrænges efter min Formening stærkt en Organisation af den